

Mohelnický dostavník lpí na tradicích jak angličtí lordi. Vsadím se, že ten nápad začínat v pátek se soutěží kapel už v 16 hodin pochází z nějakých prvních ročníků festivalu, tedy z doby někdy před 30 lety, kdy všichni návštěvníci neznámého nováčka mezi festivaly pocházeli z Mohelnice a ve dvě si odpíchli, takže nebyl důvod, aby pořádající kapela **Smolaři** Mohelnice zahájení Vlajkou zbytečně protahovala. Bohužel, rubem lpění na tradicích pak je to, že pokud se mi páteční odjezd ze stověžaté matičky podařil, stihl jsem poslední dvě soutěžní kapely, když se nezadařilo, nestihl jsem žádnou. Druhá možnost nastala, bohužel, letos. Když jsem pročítal seznam soutěžících (

Pra

nic

,
Bonsai č. 3

,
Domino

,
Vltavín

,
Přístav

,
Pupkáči

...), bylo mi to samozřejmě líto. Jako svého favorita v soutěži jsem vyhodnotil

Kaluže

, ale měl jsem za to, že určitě vyhrát nemohou. Vyhrály u poroty i u diváků. Nevím, jestli jsem propadl teorii elitní (hudební kritik vždycky preferuje jiné kapely než většinový divák, prostě se nemohou shodnout), nebo parazitní (hudební kritik je hlupák a hlušec, hudbě nerozumí a jediná jeho touha je škodit, proto se nikdy nemůže shodnout s muzikanty - tedy ani s těmi, kteří tvořili porotu soutěže), nebo oběma najednou, ale opět jsem se přesvědčil, že život je naštěstí jinde. Ale to předbímám: vyhlášení výsledků proběhlo samozřejmě až druhý den. Jeden z favoritů, slovenský

Divozel

, byl ze soutěže vyřazen, protože ji - podobně jako já - nestihl. Tento fakt se jeví jako zajímavý příspěvek do bouřlivé diskuse o vyřazení My3.avi na jihlavské Portě. Varuji ale před jednoduchým srovnáváním; nevyslechl jsem sice detailně obě strany, ale mám pocit, že to v Mohelnici proběhlo trochu jinak. Tři kapely hlavního pátečního

Zahajovací Vlajka

foto: Olina Harfelová ©

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 09 Říjen 2007 04:00

programu přijely z prostoru mezi Prahou a Plzní: BlueGate, Bezefšeho a Hop trop. **BlueGate** si zaslouží pochvalu za to, jak se jim podařilo utrhnout publikum. Byl jsem přesvědčen - podle obdobných minulých zkušeností - že bluegrassová kapela jejich rozměrů nemá příliš mnoho šancí v Mohelnici výrazněji zaujmout: nikoli, podařilo se.

Bezefšeho

bylo ve velké formě, jako ostatně všude, kde jsem ho letos v létě potkal. A konečně

Hop trop

- hlavní hvězdy večera, písničky, které si zpívali všichni, veselé historky a velký úspěch.

Nevím, jestli to bylo jako kompenzace za zmeškanou soutěž, ale podařilo se mi letos zcela mimořádně neusnout ihned po skončení hudební části noci, takže jsem shlédl aspoň část filmové soutěže, i s vítězným snímkem. Tím se stala vtipná pantomima na téma člověk a jeho odraz v zrcadle jménem **Buongiorno** od Mela Prina z Itálie. Z dalších oceněných krátkých filmů jsem viděl **Pozdrav z Dostavníku** od Ladislava Ženožičky, v podstatě krátký profil Fleretu a Jarmily Šulákové natočený na (loňském?) Mohelnickém dostavníku.

O to delší "noc" jsem pak měl ráno, takže jsem přišel o 16 strun a šmytec a podruhé na jednom festivalu i o **Divozel**. **Wabiho Daňka s Milošem Dvořáčkem** už jsem vnímal zcela bděle: kromě Wabiho klasiky ve dvou zahrál taky Miloš sám (

Sotva se narodíš

), na píseň

Jody & The Kid

z alba

Nech svět, ať se točí dál

přišel

Sabinu

vypomoci foukačkář zvaný

Hope

. Při jejich vystoupení se poprvé objevila důležitá postava letošního Mohelnického dostavníku, Muž s transparentem. Tentokrát na něm měl nápis "

Wabi Daněk, vítěz Porty 1971 a 1974

". "

Ještě

jsem taky vyhrál Zlatou Portu: proč to tam není?"

komentoval situaci s přehledem Wabi. Posledním číslem sobotního dopoledne byl modrý nářez kapely

COP

, očekávatelný, potěšující. Následovalo vyhlášení cen, kterých se, jak známo, v Mohelnici uděluje pěkná řádka. Mohli jste o nich samozřejmě už číst v nějakém rychlejším médiu, přesto předložím stručný výčet. O vítězných

Kalužích

už řeč byla. Porota ocenila ještě

Domino

(2. místo),

Přístav

(3. místo) a

Katarzynu Pawłowicz

, houslistku polské skupiny Czas na Grass (čestné uznání za instrumentální výkon). Diváci vybírali rovněž nejlepší písničku (

Cyklistická

Blanky Tornádo Prudilové

v podání Pupkáčů) a nejveselejší písničku (cena Mohelnický chechták:

Srni

Ondřeje Paděry a Martina Pachla

v podání Kaluží), hlasovali pro nejoblíbenější kapelu na internetu (

Pupkáči

) a volili osobnost festivalu (tradičně otec zakladatel

Pavel Aligátor Nenkovský

). Své ceny uděloval i Český rozhlas Olomouc, starosta Mohelnice (shodli se poněkud diplomaticky na skupině

Czas na Grass

) a sponzor festivalu, firma Hella (skupině

Přístav

). Tři písně za vítězství si pak směly zahrát Kaluže; potěšilo mě jaký ohlas měl i v nesoustředěné polední atmosféře "trampský hip hop"

Do maskáčů

.

Poledním dostavníkem, který je další z tradic, přijely tentokrát dívky z **Přeletu M.S.**, loňské vítězky soutěže, které měly rezervované místo v hlavním programu. Ten začal pod taktovkou uvádějícího Vaška Součka ve 14 hodin vystoupením

Kamelotu

. Romana Horkého a jeho chlapce jsem neslyšel už dost dlouho, takže jsem vděčně přijal cokoli počínaje přídavkovými

Zachraňte koně

a

Čas rozchodů

, po bonus chystané Best Of desky, který se jmenuje

Obyčejný chlápek

.

Kamelot je hvězda reggae

" hlásal poněkud nečekaně transparent a vysloužil si tak

Honolulu

.

Devítka

překvapivě vystoupila ve stejný den a ve stejném bloku jako Žalman a spol., kterému přepustila Holku od koní. Usazena v židlích (kromě Jindřišky Brožové, samozřejmě) představovala v úsporné instrumentaci staré pecky i skladby z čerstvé desky Chat. Následoval již zmiňovaný Přelet M.S. a s ním půlhodinka, při které krásný dívčí čtyřhlas vítězil nad instrumenty.

Spirituál kvintet

se sice zmínil, že nejvíc ho na letošním Dostavníku dostal koncert v kostele svatého Prokopa v Lošticích, kde si v rámci festivalu zahrál v pátek večer, ale to rozhodně neznamenal, že by svůj blok v hlavním sobotním programu jakkoli odflákl. "

Spirituál kvintet je král folku

" hlásal k tomu Muž s transparentem a je to pravda.

Vojta Kidák Tomáško a Říša Melichar

byli další položkou nadupaného programu a také dalšími muzikanty, kteří přijeli do Mohelnice s čerstvou deskou, kterou jsou v jejich případě

Srpnové trávy

. "Festival Slunce uvádí" stálo v programu u dalších dvou položek, ale

Burana Orffchester

se letos proslavil spíš na Zahradě, kde dostal Krtka za první místo diváckého hlasování. Na sklonku sezóny mě jejich set bavil už nějak méně, protože byl hodně "přes kopírák".

Petr Bende Band

byl velice obezřetně uváděn a Bende i jeho sólový kytarista hráli výhradně na akustiky, což při stavbě některých sól působilo až komicky.

Spirituál Kvintet

foto: Olina Harfelová ©

Obavy byly zbytečné: publikum přijalo hvězdu Superstar dobře. Nejlepší mi ale přišel přídavek, "píseň se kterou jsme soutěžili v roce 99 v Mohelnici na Moravském vrabci". Následoval jeden z pilířů programu,

Ž

alman a spol.

, uvedený slovy Vaška Součka o "nábožné účtě, povinné účtě, nelíčené účtě". Jistě to všechno v reakcích publika bylo, spolu s pozorností a radostí. Muž s transparentem kupodivu nenastoupil. Na vystoupení

Bokomary s Naďou Urbánkovou

(nejprve zaznělo pár písní Bokomary, abych byl přesný) bylo úžasné, jak obrovsky publikum stárnoucí countryovou a popovou hvězdu přijímá. Hlavní zásluhu na tom jistě má velmi bezprostřední kontakt Urbánkové s publikem a určitě i její stále velmi dobré podání dávných hitů Country Beatu Jiřího Brabce.

Jarret

na závěr programu: tahle situace se na řadě festivalů stává konstantou a i v Mohelnici vyšla výborně. Kapela je hodně obměněná, za bicími sedí ještě dost nový (a velmi mladý) Tomáš Fiala, na klávesy hraje úplně nový Marek Otl (host za dočasně nepřítomného Michala Vlastu Třešňáka.) Přesto je všechno stále ve špičkové kvalitě.

Po poslední kapele jak když střelí do vrabců: někteří posluchači se shlukli na rychle vzniklém parketu pod pódiem a veselili se na country bále spolu s kapelami **Czas na Grass**, **Lokálka** a **Modrá kref**

, někteří se přesunuli k osadnímu táborovému ohni T.O. Farwest, kde hrála řada tramských kapel (Pupkáči, Přístav...) a někteří se rozběhli po areálu autokempu a hráli a zpívali si ve větších či menších skupinkách sami, dlouho, dlouho do noci.

Aby to sobotním kapelám nebylo líto, tak i v neděli bylo zahájení programu v 8.30 nad mé síly, takže recitály **Veroniky Polívkové** a z drtivé části i skupiny **Pranic** proběhly bez mé účasti. Další dvě umělecké položky mi ale přinesly zřejmě nejsilnější zážitek z letošního Mohelnického dostavníku. Asi se tu nějak protнула atmosféra v hledišti, mé vyladění a samozřejmě výkony po sobě jdoucích

Steinových

Sester

a
ž

ambochů

(s perkusistou Jiřím Nedavaškou). Úžasný, hodinu a půl trvající ostrov kvalitní muziky; naposled se pod scénou objevil Muž s transparentem, tentokrát hlásajícím, že "

Žamboši jsou vítězi Anděla 2007

". (Ve skutečnosti ovšem 2006.) Dalo by se očekávat, že následující

Lokálka

bude jak z jiné planety. Možná i byla, ale radost z hraní a zpívání donesla do konce festivalu neporušenu. Začala nekonečným politickým songem

Léta jdou bůhví kam

(už obsahuje poslední sloku o Jiřím Čunkovi) a těšila publikum většími či menšími ptákovinami; myslím, že vlastní repertoár jí jde určitě lépe, než když hraje obecné countrybálovky.

Ale to už tu bylo poledne a s ním konec festivalu, spojený s dalšími rituály: salvou z pušek historického vojska, spoluvytvářejícího malebné vizuálno festivalu, spouštěním vystavených vlajek tramských osad a společným zpěvem písně *No to se ví*. Koho z důležitých osobností jsem nejmenoval? Josefa Mloka Grima, který uváděl v pátek, a Františka Petříka, který zvučil po celou dobu. Z důležitých tradic jsem nezmínil sobotní noční ohňostroj a volbu Miss, která se ovšem organizátorům asi trochu vymyká z rukou. "

Místo holčiček bychom chtěli letos vyzvat k soutěžení opět mladé dámy

," psalo se v bulletinu Dostavník Times. Marnost. Zvítězila opět "holčička", asi čtrnáctiletá Sabina Slováková z Němcic. Jediná "mladá dáma" mezi přihlášenými kandidátkami,

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 09 Říjen 2007 04:00

osmnáctiletá Markéta Berousková, které by šerpa vítězky velmi slušela, skončila nakonec druhá. Jsou účastnice Mohelnického dostavníku tak plaché, nebo tak feministické?

Mohelnický festival je hodně mimořádná záležitost: všechny ty "tradice", které jsem namátkou zmiňoval, přispívají k chuti a vůni, která se jinde nevyskytuje. Festival těží z výborně zvoleného a zorganizovaného umístění (občerstvovací a jiné zázemí v autokempu těsně u scény) a zejména z dovedností Aligátora a jeho týmu; pozná se, když někdo umí a ještě to dělá s láskou. Vráťm-li se k svému úvodu, možná, že ten nápad s brzkým pátečním začátkem nemusí pocházet z dávných časů. Možná, že prostě Mohelnický dostavník, jako bezesporu velký festival, sebevědomě předpokládá, že koho zajímá, ten si jistě najde nějaký způsob, jak se včas dostavit. (Mimochodem, Dostavník začíná vlastně už ve čtvrtek koncertem na hradě Bouzově; letos hrála Lucrezia Borgia a Jarret.) Tak to napřesrok zkusme.

Mohelnický dostavník, 33. ročník, Mohelnice, Městské sady + další scény, 30. srpna - 2. září 2007